

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naročnina se pošilja opravištvu v dijaškem semenišču (Knabseminar.) — Deložniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Še enkrat, zakaj nemški liberalci kmete lovijo.

Ščuvanje in beganje, zlasti nemških kmetov, še ni prenehalo. Pač pa je čedalje bolj razvidno, da ves šunder druga ni, kakor obupni boj predlanskim pri volitvah srečno potlačene ustavoverske nemško-liberalne stranke, da bi si priborila staro gospodstvo nazaj. Vso borbo vodijo znani nemško-liberalni advokati, notarji, kričači in poslanci. O gruntnem davku govorijo in pišejo vedno menje, če prav jim je le s vprašanjem o gruntnem davku mogoče bilo do kmetov priti. Gruntni davek jim je toraj le prilika kmeta obdelovati za svoje politične nakane. K večjemu še požene kakšen škric med kmete laž: „sedaj bodo Nemci za Slovane plačevali dače“. Veliko več pa govorijo in vrešijo: „nemštvo je v nevarnosti“. Kolikor morejo, psujejo na Slovane: „kaj so neki Slovani za Avstrijo storili? Le Nemci smo Avstrijo osnovali, le Nemci jo vzdržujemo“. Tako se nevednost bega in lovi za nakane, katere je prusak Schönerer kmetom tudi glasno že naznanjal: „od Nemcev naljudene dežele avstrijske naj stopijo v postavno zvezo z Bismarkovo, prusko Nemčijo“. Človek skoraj ne verjame, da je kaj takšnega pri nas mogoče celo v kmete javno phati pa ne ugrabljen in zaprt biti radi veleizdajstva! Toda predrznost je še večji; kajti naposled pobirajo zlasti liberalne in socialistične posestnike ter jih pošiljajo na Dunaj pred svitlega cesarja radi gruntnega davka pa tudi groziti se preuzvišenemu vladarju. Tako je na primer iz Štajerskega prišlo pred cesarja več takšnih ljudi, med njimi je bil tudi nebodigatreba „črešnjevski Sorschagg“ („Slov. Narod“ piše v 18. številki „kmetje mariborsko-bistriškega okraja predobro vedo, da je bil Sorschagg v tistej okrajnej komisiji, ki je cenila čiste dohodke na primer v vinogradih 40—45 fl. na oral (joho) in sploh vse kulture tako visoko, da, če se davek po teh cenitvah naloži, pridejo vsi kmetje na kant“), in nemški kmet Hofer je se drznil cesarju v lice reči: „po-

magajte nam, da še dalje ostanemo Vaši zvesti državljanji“. To je nezaslišana predrznost! Priprost, nepokvarjen kmet si nje ne domisli. Mora se mu od inod vrinoti. Le zapeljan kmet se more cesarju zagroziti, češ, če nam ne storite naše volje, pa ne moremo več biti Vaši zvesti državljanji! Kako je moralo to cesarja v dobrotljivo srec zaboleti! Zraven kmeta Hoferja stal je kmet Schirgi iz Stainza, obadva prijatelja kmetskega rogovileža Ahaceljna, ki je v Spielfeldu in na Pesnici tudi slovenske kmete vabil na svoje socialistične zanjke!

S takim orodjem tedaj borijo se uže nemški liberalci! Laž, zapeljevanje, ščuvanje in žuganje z veleizdajstvom, to bi naj strah pred njimi množilo! No, videti je, da se jih ne boji ne ogromna večina kmetov, ne ministerstvo, najmanje pa naša narodno-konservativna večina poslancev v državnem zboru. Ti pustijo liberalcem upijati in kričati, dokler jim sape ne zmanjka. Drugače pa hodijo svojo pot, da rešijo kmeta, pomirijo narode in prerodijo Avstrijo na podlagi vsaksebnih pravice. Marsikaj so uže dognali: liberalne ministre do enega so uže vse spodrinoli, kmetskim posojilnicam davke in pristojbine polajšali, postavno zoper ponarejevanje vina sklenoli [v je se glasovit vinski trgovec in kosmat liberalcec in nemčur ove postave toliko ustrašil, da se rajši peča z oderuštvo, to pa tako, da oddaje denarje znanim oderuhom, ki potem z njimi barantajo], a sedaj so se lotili najvažnejšega zakona. Obravnavajo postavno zoper oderuhe. Ž njo dobi liberalno-judovski kapital prvo uže neizmerno potrebno zagrajo. Za oderuško postavno pridejo še druge na vrsto. V 4 letih, ako Bog da in sreča junaška, je Avstrija prerojena! Obranimo toraj radi svoje zaupanje tem poslanecem, pri nas g. Hermanu, dr. Vošnjaku in baronu Goedelnu. Za nasprotno rogovilstvo: Schmidererjev, Dühatschev, Wretzelnov, Sorschaggov itd. pa ne damo niti piškavega oreha! Zaupanja pa imamo tem več, ker je minister grof Taaffe sam v državnem zboru na vprašanje grofa Hohenwartha izvrstno razložil, kako hoče kmetskemu ljudstvu pomagati!